

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de

Romæ, MDCCXVIII

Caus XVIII. Argumentum. Juspatronatus reservatum à Fundatore pro hæredibus ac successoribus alicujus ex affectione, & obligatione erga familiam, aut Domum illius est mixtum, concurrentibus præsertim ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72203)

verius de jure cenſeo, nempe hujusmodi Jurepatronatus nullatenus ſpectare ad præſatum Rectorem Beneficii: Licet enim vera ſit ſupradicta theorica, quòd Jurepatronatus gentilitium lineale poſſit eſſe pro parte hæreditarium, & pro parte gentilitium, ſecus Jurepatronatus gentilitium familiare, ea ratione, quia in Jurepatronatus gentilitio lineali ab initio pluribus reſervato, conſideratur diviſio, & diſtinctio linearum, & quotarum, ſeu ratarum, quæ non conſideratur in Jurepatronatus familiari, reſervato pro domo, & familia per modum unius corporis, ut notat *Card. de Luc. de jurepat. diſc. 54. n. 5. & ſeq. Rot. in Balneoregien. Beneficii 21. Januar. 1707. S. Nec reſert coram R. P. D. Kaunitz, & in Alexanen. Beneficii 11. Decembris 1711. S. Agnoverunt, coram R. P. D. Aldrovando.*

5 Tamen hujusmodi theorica, ſeu regula limitatur, quando adeſt contraria lex foundationis tacite, vel expreſſe, prohibentis Jurepatronatus fieri hæreditarium in ultimo uniuſcujuſque lineæ, una ex eis ſuperſtite, *Lambertin. de jurepatronat. lib. 1. par. 2. q. 2. art. 2. num. 2.* In caſu præſenti Fundator non ſolum reſervavit Jurepatronatus pro Titio, Cajo, & Sempronio, eorumque filiis, ſed prævidendo caſum defectus Titii, & Caji abſque liberis ulterius progreſſus fuit, eis ſubſtituendo Sempronium, ejuſque filios in infinitum, ita ut noluit fieri hæreditarium in ultimo de unaquaque linea Titii, & Caji, ſed conſervare voluit totum Gentilitium, donec ſuperſit linea Sempronii: Quapropter hujusmodi Jurepatronatus etiamſi ſit in re, & ſubſtantia Gentilitium lineale, tamen quoad effectum juris ex præcipua Fundatoris diſpoſitione, eſt familiare, cujus natura eſt, ut defecta una linea eorum conſolidetur in altera, & in ultimo ſuperſtite de familia, juxta firmata per *Rot. deciſ. 217. num. 18. coram Bichio, & deciſ. 200. num. 4. & ſeq. par. 6. rec. & in Bononien. Beneficiorum 29. Januar. 1692. S. Et jure quidem coram bo. me. Urſino, & in Firmana jurepatronatus 21. Aprilis 1704. S. finali coram bo. me. Muto, & in Aſten. Beneficii 25. Junii 1708. S. In nibilo, coram R. P. D. Falconerio.* Unde præſatus Rector Beneficii, etſi ſit inſtitutus hæres à Titio, & Cajo defunctis abſque filiis, non proinde ad eum titulo hæreditariæ ſuc-

ceſſionis tranſitum fecit Jurepatronatus, ſed conſolidatum remanſit totum in linea Sempronii, ad quam ſpectabit præſentare, caſu quo idem Rector voluerit liberè reſignare Beneficium in manibus Ordinarii.

Quoad ſecundum Dubium: Admiſſo, quòd ſupradictus Rector ſit Patronus, & quòd ad eum ſpectet Jurepatronatus pro duabus vocibus; videtur, quòd reſignando Beneficium liberè in manibus Ordinarii, non poſſit ad illud præſentare, quia Beneficiatus non poteſt ſibi eligere, & deſignare ſucceſſorem, ut patet in Epifcopo, & Papa, quibus prohibitum eſt eligere ſibi ſucceſſorem, *Lambertin. de jurepat. lib. 2. par. 1. q. 6. art. 21. num. 2. & ſeq.* ſed tamen contrarium verius de jure cenſeo.

7 Etenim Rector Beneficii, qui ſimul ſit Patronus, eo ipſo, quòd reſignat Beneficium liberè in manibus Ordinarii, illud dicitur per ſimplicem reſignationem vacare. Stante autem vacatione Beneficii Patronus habet liberam facultatem præſentandi, etiamſi ſit Rector Beneficii, ad *Text. in cap. Decernimus 16. q. 7., & diximus ſupra prima parte Can. V. & in terminis firmavit Barboſ. in Collect. 650. verb. Reſignans, Reſignatio.*

8 Nihil obſtante, quòd Beneficiatus non poſſit ſibi eligere ſucceſſorem; quia hoc procedit ſtante Beneficio pleno, ut evitetur votum captandæ mortis, ad *Text. in cap. ſu. de conceſſ. præben.*, & quando Beneficiatus non eſt ſimul Patronus; quia tunc nec ſolus, nec cum conſenſu Epifcopi poteſt ſibi eligere ſucceſſorem; cum hoc tenderet in præjudicium Patroni, *Lambertin. de jurepat. lib. 2. par. 1. q. 6. art. 21. n. 1. & ſeqq.* ſecus quando Beneficium per ſimplicem reſignationem vacat, & Beneficiatus habet qualitatem Patroni, ita ut ad ipſum ſpectet Jurepatronatus, tunc enim non eſt, cur vacante Beneficio non poſſit præſentare.

ARGUMENTUM.

Jurepatronatus reſervatum à Fundatore pro hæredibus, ac ſucceſſoribus alicujus ex affectione, & obligatione erga Familiam, aut Domum illius eſt Mixtum, concurrentibus præſertim præſentationibus factis uti hæredes, & de familia.

milia. Et in Jurepatronatus mixto qualitas hæreditaria non requiritur actu, sed sufficit in potentia.

SUMMARIUM.

- 1 *Juspatronatus reservatum pro Descendentibus, & Successoribus, aut pro Hæredibus, & Descendentibus est mixtum; sed limita ut num. 2.*
- 3 *Mens Fundatoris est habenda pro regula in materia juspatronatus.*
- 4 *Juspatronatus reservatum pro Hæredibus, & Successoribus alicujus ex affectione erga illius domum, & familiam, an sit hæreditarium, vel gentilitium, aut mixtum? Vide ibi, & nu. 5. & 6. & nu. 19. usque ad 24. Amplia, ut n. 10.*
- 5 *Verba debent servire intentioni, & non intentio verbis.*
- 7 *Ex affectione arguitur mens Disponentis.*
- 8 *Concurrentibus conjecturis hinc inde militantibus tam pro qualitate hæreditaria, quàm familiari est locus conciliationi constituendo tertiam speciem.*
- 9 *Juspatronatus quando dicatur mixtum.*
- 11 *Ad succedendum in jurepatronatus mixto præter qualitatem sanguinis requiritur etiam qualitas hæreditaria, & quomodo hæc qualitas hæreditaria requiratur. Vide ibi, & n. 12. & 27. & 30.*
- 13 *Qualitas hæreditaria in habitu an requiratur tam respectu primi acquirentis, quàm ultimi morientis, vel sufficiat solum respectu primi acquirentis?*
- 14 *Qui non potest esse hæres, nec primi acquirentis, nec ultimi morientis, non potest succedere in jurepatronatus mixto.*
- 15 *In jurepatronatus mixto filii non admittuntur unà cum patre ad præsentandum.*
- 16 *Existentibus eis de familia juspatronatus mixtum transferri non potest ad hæredem extraneum.*
- 17 *Juspatronatus in dubio præsumitur hæreditarium.*
- 18 *Institutio debetur legitimè præsentato.*
- 25 *Juspatronatus mixtum an reddi possit simpliciter gentilitium?*
- 26 *Consulentes non attenduntur in eo, quod dicunt ad opportunitatem Cause, sed unice spectatur, quod fuerit subinde judicatum.*
- 28 *Repudiatio hæreditatis est nulla, non servatis solemnitatibus requisitis.*

29 *Juspatronatus non cadit sub hypotheca Creditorum.*

CASUS XVIII.

Examinatis quampluribus Casibus respicientibus Juspatronatus tam hæreditarium, quàm gentilitium, restat in hoc Canone nonnulla pertractare de Jurepatronatus mixto, quod est tertia species, quam in Apparatu n. 9. præventivè distinximus, ac insinuavi.

- 1 Certum est, quòd Juspatronatus expressè reservatum à Fundatore pro Descendentibus, & Successoribus, aut pro Hæredibus, & Descendentibus, aut pro se, suisque Liberis, & Hæredibus, aut pro Posteris, & Successoribus sit mixtum, ut docent Paris. conf. 48. n. 11. cum seqq. lib. 4. Alex. conf. 44. nu. 1. lib. 1. Covaru. var. resol. lib. 2. cap. 18. n. 6. & seqq. Card. de Luca de jurepat. disc. 24. n. 6. Præceptor meus discept. Eccles. 4. n. 15. §. Non primum, Tondut. quest. Benef. par. 3. cap. 153. n. 19. Rot. decis. 647. n. 2. coram Buratt. nisi concurrant conjecturæ contrarium suadentes; fieri namque potest, quòd Juspatronatus, ut supra reservatum, sit merè gentilitium, & nomine successorum, aut hæredum veniant successores, aut hæredes sanguinis, & non bonorum, ex circumstantiis, & ex præsumpta mente Fundatoris, ut habetur apud Rot. in Mediolanen. Prioratus super mixtura, & filii familias 15. Junii 1705. per tot. coram Eminentiss. Priolo.
- 3 Sed quia qualitas Jurispatronatus desumitur non solum ex expressa, verùm etiam ex conjecturata mente Fundatoris, quæ in hac materia haberi debet pro regula Lotter. de re benef. lib. 2. q. 11. n. 2. Rot. decis. 155. n. 1. par. 1. rec. Si contingat, quòd Fundator in limine erectionis Beneficii reservet Juspatronatus pro hæredibus, & successoribus Titii, exprimendo se ad hanc reservationem devenire ex amore, & affectione, qua profectur familiam, & domum ejusdem Titii, juxta Casum disputatum in Sac. Rota in Romana Cappellania 16. Martii 1708. & 3. Junii 1711. coram R. P. D. Ansaldo insertis registrata. Quæro, An hujusmodi Juspatronatus ita reservatum sit hæreditarium, vel gentilitium, aut potius mixtum?
- 4 Quòd hujusmodi Juspatronatus sit merè hæreditarium suadere videtur ratio illa,

la, nimirum, quòd dispositio simpliciter loquens, simpliciter, & generaliter debeat intelligi, ad *Text. in l. Item §. Generaliter ff. de injuriis*. In casu præsentis Fundator disposuit de Jurepatronatus simpliciter pro hæredibus, & successoribus Titii, proinde dici debet simpliciter hæreditarium; tale enim censetur Juspatronatus ita reservatum, & tale in dubio semper præsumitur, juxta *Text. in Clement. Plures de jurepat. de quo infra Par. IV. Lambertin. de jurepat. lib. 1. par. 2. q. 2. art. 1. n. 1. Lotter. de re benef. lib. 2. q. 11. n. 20. & 21. Card. de Luca de jurepat. disc. 22. nu. 2. & disc. 60. nu. 1. Tondut. quest. benef. cap. 32. n. 3. Rot. decis. 647. nu. 1. coram Buratt. & in Imolen. jurispatronatus 27. Januar. 1710. §. Satis coram R. P. D. Lancetta, & in Pisana Prioratus 11. Aprilis 1712. §. Hoc igitur coram R. P. D. Ansaldo.*

5 E contra videtur esse merè gentilitium, quoniam Fundator in reservatione Juspatronatus favore hæredum, ac successorum Titii motus fuit ex affectione erga ejus domum, & familiam. Regula namque est, quòd in omni sermone prius ad intentionem recurrendum sit, & quòd verba debeant servire intentioni, & non intentio verbis, ad *Text. in cap. cum olim de præben. ibique Gloss. in 3. notab. & in cap. Intelligentia de verb. signif. ibi. Intelligentia dictorum ex causis est assumenda dicendi, quia non sermoni res, sed rei est sermo subjectus*. -- Cum autem intentio Fundatoris primariò fuit respicere ad familiam, & ad eos de sanguine Titii, ex cujus amore motus fuit relinquere Juspatronatus pro ejus hæredibus, & successoribus; sequitur eandem intentionem fuisse reddere Juspatronatus merè gentilitium, prout nonnulli ex Auditoribus existimarunt in dicta Romana Cappellani 3. Junii 1711. §. Et quidem.

Nullatenus obstantibus verbis pro hæredibus, & successoribus; cum enim ista sint de sui natura indifferentia, & referibilia tam ad hæredes, & successores bonorum, quàm ad hæredes sanguinis, ex superius notatis, potiùs attentam Fundatoris referenda sunt ad hæredes sanguinis, quàm bonorum.

6 Ego verò in hoc casu absolutè censeo hujusmodi Juspatronatus esse mixtum; Etenim concurrunt conjecturæ, militan-

tes, & urgentes pro qualitate hæreditaria, ut clarè resultat ex expressa mente Fundatoris expressè reservantis Juspatronatus pro hæredibus, & successoribus Titii, ac etiam concurrunt simul conjecturæ urgentes pro qualitate familiari, & sanguinis, dum Fundator motus fuit ad reservandum Juspatronatus pro dictis hæredibus, & successoribus Titii, ex affectione erga hujus domum, & familiam, ex quo sequitur, quòd ejus mens non fuit admittere quoscumque hæredes etiam extraneos, sed hæredes de domo, & familia Titii; ex affectione namque, & ratione moventè arguitur, & colligitur mens Disponentis, juxta *Angel. conf. 28. n. 2. Ancharan. conf. 237. num. 2. §. Contrarium, Soccin. Sen. conf. 26. nu. 4. lib. 4. Cravet. conf. 62. n. 8. Mascard. de probat. conclus. 1422. num. 2. & 32.* Concurrentibus autem hujusmodi conjecturis hinc indè urgentibus, & militantibus tam pro qualitate hæreditaria, quàm pro qualitate familiari, ipsæ conciliandæ sunt, & reducendæ ad concordiam, constituendo tertiam speciem participantem de utraque qualitate, per quam Juspatronatus dicitur mixtum, juxta doctrinam *Card. de Luca de jurepat. disc. 60. n. 15. ibi. -- Quando verò adminicula fluctuant hinc indè, quòd scilicet nimis urgeant ea, quæ pro sanguinis, vel agnationis qualitate faciunt, & contra urgeant quoque suadentia qualitatem hæreditariam, tunc pariter pro facti qualitate locus fieri solet conciliationi, statuendo tertiam speciem de utraque participantem, per quam juspatronatus mixtum dicitur. Unde omnia, quæ videntur incompatibilia, invicem compati possunt ob utramque qualitatem, quæ frequenter per Fundatores desiderari solet eodem modo, quo in feudo, vel emphyteusi habemus.*

Fundator igitur reservando Juspatronatus pro hæredibus, & successoribus Titii ex affectione erga hujus domum, & familiam, non contentus fuit sola qualitate hæreditaria, nec sola qualitate familiari; sed utrumque requisivit, ac proinde voluit Juspatronatus esse mixtum; tale enim dicitur quando requiritur concursus sanguinis, & qualitatis hæreditariæ, ad tradita per *Paris. conf. 48. num. 9. lib. 4. Lotter. de re benef. lib. 2. q. 11. nu. 4. Card. de Luc. de jurepat. disc. 24. nu. 6. D. Picon. discept.*

- discept. Eccles. 4. n. 1. Rot. decis. 207. n. 5. & seq. par. 6. & decis. 223. n. 16. par. 19. rec. & in Romana Cappellania 16. Martii 1708. §. Id itaque coram R. P. D. Ansaldo.* Quòd
 10 absque difficultate procederet, si adesset subsequuta observantia, & concurrerent presentationes factæ à successoribus Titii cum expressione, uti *hæredes, & de familia*, aut uti *filii, & hæredes*; ex his enim presentationibus cum tali expressione factis inevitabile resularet argumentum Jurispatronatus mixti. *Socin. Sen. conf. 57. n. 4. lib. 3. Rot. decis. 70. n. 5. post Vivian. de jurepat. & decis. 106. n. 10. coram Celso, & in Romana Cappellania S. Nicolai 28. Junii 1709. §. Tantum coram R. P. D. Ansaldo superius impress.*
- 11 Firmato, quòd hujusmodi Juspatronatus sit mixtum, ad succedendum in eo licet duplex requiratur qualitas, nimirum sanguinis, & hæreditatis *Lambertin. de jurepat. lib. 1. par. 2. art. 8. quest. 2. nu. 1. & seq. Lotter. de re benef. lib. 2. quest. 11. num. 41. & seq. Card. de Luc. de jurepat. disc. 30. num. 2. Tondut. quest. Benef. 32. num. 2. & 16. par. 1. & par. 3. quest. 157. num. 16. Rot. decis. 19. par. 2. rec. & decis. 267. num. 6. par. 6. & decis. 3. num. 9. coram Otthobon. & decis. 183. num. 24. coram Buratt.* tamen qualitas hæc hæreditaria non requiritur in actu, seu quod, qui succedere prætendit in Jurepatronatus sit actu hæres, sed sufficit in habitu, & in potentia *Lotter. ubi supra num. 48. Rot. in Romana, seu Parmen. jurispatronatus 13. Decembris 1700. §. Ex his probata coram Reverendissimo Molines Decano, & in Balneoregion. Beneficii 21. Januar. 1707. §. Qualitas coram R. P. D. Kaunitz.* Nisi in limine foundationis esset appositum pactum actualis qualitatis hæreditariæ, juxta *Paris. conf. 48. num. 8. 10. & 23. lib. 4. & in Mantuana Beneficii 3. Junii 1689. §. Nec habitualis coram Ursino impress. post Piton.*
- 12 *discept. Eccles. 14.* Et non sufficit, quod sit qualitas hæreditaria in re certa, quia institutus in re certa non dicitur propriè hæres, sed requiritur qualitas hæreditaria in actu, vel in habitu universalis *Alex. conf. 44. num. 2. lib. 1. & dixi superius Cas.*
- 13 III. & IV. Et quidem qualitas hujusmodi hæreditaria in potentia requisita ad effectum succedendi in Jurepatronatus mixto sufficit respectu primi acquirentis,

- seu quod quis possit esse hæres in potentia respectu primi acquirentis & non requiritur respectu ultimi morientis in transversalibus, secus in immediatè Descendentibus, uti sunt filii; isti enim debent esse Hæredes saltèm in potentia ultimi morientis, quia isti non possunt esse hæredes in potentia primi acquirentis, nisi mediatè ultimi, nimirum Patris, per quem mediatè efficiuntur hæredes primi. *Card. de Luc. de jurepat. disc. 30. num. 2. & disc. 60. num. 26. Præceptor meus Discept. Eccles. 4. num. 16. §. Probatur Rot. decis. 254. 14 par. 11.* Itaut, qui non potest esse hæres non solum actualis, sed nec in potentia tam primi acquirentis, quàm ultimi morientis, vel eo quòd renunciaverit, & repudiaverit hæreditatem utriusque; vel eo, quòd sit incapax succedendi ex testamento, vel ab intestato non potest succedere in Jurepatronatus mixto. *Lotter. de re benef. lib. 2. q. 11. num. 48. Rot. decis. 64. n. 16. par. 13. rec.*
- 15 In hoc autem Jurepatronatus mixto filii non admittuntur unà cum patre ad presentandum, cum Juspatronatus mixtum exigat de sui natura, quòd presentaciones fiant in stirpes, & non in capita, & collegiativè. *Card. de Luc. de jurepatron. disc. 60. n. 9. Tondut. quest. benef. 32. n. 19. par. 1. Rot. in Faventina Beneficii 11. Decembris 1702. §. Et nihilominus, & §. Ex his itaque coram bo. me. Card. Caprara, & in Mediolanen. Prioratus super mixtura, & filiis familias 15. Junii 1705. §. Certius, & §. Et demum coram Eminentiss. Priolo, & in Pisana jurispatronatus 26. Junii 1709. §. Verùm quamvis coram eodem; Nec illud*
- 16 transferri potest ad hæredem extraneum, nisi deficiente tota familia vocata. *Tondut. dicta quest. 32. n. 18. par. 1. Rot. decis. 166. n. 24. par. 6. rec.*

R. P. D. ANSALDO.

Romana Cappellaniæ.

Merc. 3. Junii 1711.

Scalpri salubris ictibus,

Et tunstone plurima

Saxa polita malleo

Locantur in festigio.

Quotannis canit Ecclesia; & quidam Vates
 subjunxit:

Se non percuote più d'un colpo crudo;

Dir non si puote adamantin lo scudo.

Qua-

Quapropter nil mirum, si in primæ hujus Cause propositione sequuta in ordine ad nudam manutentionem sub die 12. Decembris 1707., ut solidius in illius resolutione Domini procederent, demandarunt, quod videretur de bono jure, eoque successivè maturè degustato sub die 16. Martii 1708. de bono jure Hippolytæ Principissæ Ludovici constare responderunt; deinceps verò ad majorem firmitatem ejusdem captæ resolutionis concessere novam audientiam Francisco illam acriter expetenti, imò repropósito negotio sub die 13. Junii anni præter elapsi 1710. iteratam demandarunt discussionem adscito (licet in ipsa substantia major etiam eo tempore Dominorum pars foret concors) suffragio quinti, & sexti Corresponsalis, donec illo quoque hodie peraudito, & comperta fundamentali consistentia prioris Decisionis, permanserunt tandem in decisio-

Facti thesis apparenter consistebat in examine, sive interpretatione paucorum verborum cujusdam foundationis Cappellanæ, quam in Liberiana Basilica erigi desideraverat Paulus Quagliatus; is enim instituerat hæredem clar. mem. Cardinalem Ludovisium-- *con condizione però, che s'è obligato assegnare sempre, & in perpetuo ad un Sacerdote secolare un' entrata di annui scudi cento, quale &c. s'è eletto da detto Signor Cardinale, suoi eredi, e successori, e s'è amovibile ad nutum &c. tanto di detto Sig. Cardinale, quanto de' suoi successori;*
 17 Prætendente enim Francisco, quod hæc formula præferret simplicem qualitatem hæreditariam, prout quoque de jure semper præsumitur, ad *Text. in Clement. Plures de jurepat. & ibi DD. Gonzalin cap. Quæcumque eod. tit. Gabr. conf. 126. nu. 1. lib. 2. Dec. conf. 149. sub n. 1. vers. sive etiam cum aliis cumulatis per Gratian. cap. 577. n. 44. in fine, Lotter. de re benefic. lib. 2. g. 11. n. 12. 20. & 21. Pax Jordan. tom. 2. lib. 10. tit. 7. Card. de Luc. de jurepat. disc. 22. n. 2. Buratt. decis. 183. n. 1. Rot. coram Merlin. decis. 94. num. 7. & in decis. 185. nu. 1. & 2. par. 9. rec. cum cæteris viden. in Tridentina Cappellanæ 11. Martii 1699. §. In nibilo, & 17. Junii ejusdem anni §. Clarius coram bo. me. Muto.*

Hinc subjungebat Franciscus talem hætenus non extitisse Principissam Ludovici
 Pars II.

visam, & si solam de hac præcella, & magnatitia familia superstitem; sed è converso mediatum Cardinalis hæredem remansisse prædefunctum Principem Joannem Baptistam ejusdem familiæ, posteaque illius filium, qui paulò post fato cedens, reliquerat succeditricem ab intestato Principissam Arduinam ejus matrem, vigore illius luctuosæ successiois, quam matri superviventi tribuunt jura in bonis filii, nisi aliud obsistat, ab intestato, juxta alterum *Text. scilicet in l. Nam & si parentibus ff. de inoffic. testam. & l. vlt. C. de substit. & instit. Peregrin. conf. 21. n. 2. Bald. conf. 258. n. 3. lib. 3. Decian. conf. 314. n. 4. cum cæteris per Gratian. discept. for. cap. 684. n. 7. & discept. 971. n. 49. cum cæteris per Rot. in decis. 8. n. 10. coram Emerix jun. Mart. de success. legal. par. 4. qu. 30. art. 2. n. 5.*

Hisque præsuppositis concludebat idcirco Franciscus, quod cum ipse nactus fuisset suam præsentationem ad hanc Cappellaniam à memorata Principissa Arduina vera, & ultima mediata hærede Cardinalis Ludovicii, ille procul dubio
 18 fuisset manutenendus, & instituendus, quemadmodum Sacri Canonès injungunt favore ejus, qui exhibet suam præsentationem obtentam à vero legitimo Patrono, ad passim affirmata ex *cap. Cum Bertoldus de re judic. & cap. Quoniam de jurepat. per Rotam in Romana Cappellanæ 8. Junii 1707. §. Siquidem coram R. P. D. meo Scotto, & in Anagnina Cappellanæ 26. Januarii currentis anni §. Injustitia, & §. finali coram Reverendis. Molines Decano, & recentius in Asten. Prioratus super institutione 6. Martii hujus anni §. Atque ad hujusmodi, coram me.*

Et quidem utique quando res, sive hypothesis ita simpliciter stetit, negotium facilè vacasset omni difficultate ad
 19 commodum ejusdem Francisci; sed plura tam respectu verborum foundationis supra recensitæ, quàm circa facta postmodum subsequuta, variare adeò faciebant suppositum, ut contrarium omnino visum fuerit ad lances justitiæ appensa contentione judicandum. Quoniam incipiendo à verbis, illa in testamento per Paulum prolata sic incipiebant -- *E perche in questo Mondo non tengo maggior obligo, che all' Eccellentissima Casa Ludovisa, immediatè sub-*

subdendo, *però in tutte, e singole altre mie robbe &c. erede mio universale faccio l'illustrissimo, e Reverendissimo Signor Cardinale Ludovico &c. con condizione, che s'è obbligato assegnare &c. un'entrata &c.* juxta verba à principio jam præmissa, frustra que ob id repetenda, quo sanè modo loquendi purè, & solùm absque ulteriori progressu considerato non deerant ex Dominis, qui reputarent, quòd citra alium discursum ex hoc tantùm fundamento jus præsentandi ad hujusmodi Cappellaniam foret formiter, vel sufficienter agnatum. Cùm etenim ad erendam mentem Testantis perpendenda veniat vera causa motiva expressa in verbis testamenti, ex quibus in omni materia elicitur voluntas, ad *Text. in leg. Cùm pater S. Dulcissimi ff. de leg. 2.* prout tradit etiam *Bart. in l. Pater filium S. Fundum in fine ff. de leg. 3. Cravett. conf. 227. n. 7. optimè Mans. consult. 299. nu. 18. & cæteris relatis Rot. in decis. 1323. n. 9. coram Emerix jun.*

Certè si eadem causa motiva unicè verfabatur, ex quo-- *in questo Mondo non tengo maggior obligo, che all' Eccellentissima Casa Ludovica*, absque ulla imaginabili restrictione ad personam dumtaxat solius Cardinalis; ecce, quòd objectum initæ dispositionis respiciebat totam Domum, & proinde etiam Principissam Hippolytam, quæ erat de hoc sanguine benemerito, & ut præmissimus, unica superstes Domus Ludovicæ, & sub ea licèt fœmina, verè, & propriè indubitanter comprehensa, ad passim connotata addicte *Textu in l. Cùm unus in principio*, ubi *Glos. in verb. Domus ff. de alim. & cib. l. Et Bart. in l. in princip. ff. ad Syllan. per Fusar. de substit. q. 346. n. 19. & Rota in decis. 282. n. 1. in fine par. 2. rec. decis. 1036. n. 8. coram Coccin. Adde. ad Ludovic. decis. 293. n. 23. cum aliis latè adductis in meis Addit. ad decis. 46. inter impress. n. 16.*

21 Evidentiùs autem stante illa immediata additione dictionis *però*, ibi -- *però in tutti, e singoli Beni &c. erede mio universale &c. faccio &c.* in tantùm quippe Testator scribebat hæredem Cardinalem Ludovicum, & consecutivè eidem relinquebat jus præsentandi, seu nominandi, in quantum obstrictus erga totam Domum ab uno debebat incipere, qui foret

de eadem Domo Ludovicæ, magisque de cætero congruebat, quòd inchoaret ab eodem Cardinali, qui sublimiùs, & eminentiùs ipsam Domum Ludovicam tunc temporis representabat, quòd enim eadem dictio *però* explicet, & dilucidet causam motivam, & ad eam restringat concomitantem dispositionem, & signanter institutionem hæredis punctualiter demonstravit *Hercules Marefcott. var. resol. lib. 2. cap. 105. n. 18. cum duobus seqq.* ubi examinat adamussim consimilia verba-- *però istiusvisco, e nomino erede &c.*, & in specie etiam respectu ejusdem dictionis *però*, quòd ea denotet causam finalem, seu motivam dispositionis, eamque regulet, pleno ore consonant, & conveniunt *Soccin. sen. conf. 159. n. 21. lib. 2. Ayman. conf. 192. n. 2. vers. tertio arguitur* cum reliquis adductis per *Barboj. di. 144. n. 3. & Rotam dec. 1471. n. 47. coram Coccino.*

22 Agnito igitur ex his, quòd Paulus Testator dubio procul respexerit tantummodo ad sanguinem, ob prædictam causam finalem instituendi Cardinalem Ludovicum, eumque obligandi ad erendam controversam Cappellaniam, & correlativè concedendam ipsi nominationem, & præsentationem, in nihilo amplius relevare posse videbantur illa subsequenter verba *Eredi, e Successori*, iam superiùs in objecto ponderata. Quoniam cùm talia vocabula *Eredi, e Successori* sint de sui natura indifferentia, & æquè referri possint tam ad hæredes, & successores bonorum, quàm ad hæredes, & successores sanguinis, ex plenè differtis per *Rimin. jun. conf. 252. num. 22. & 47. Gabr. conf. 132. num. 28. lib. 1. Menoch. conf. 158. n. 11. Peregrin. conf. 64. lib. 5. cum aliis abundè relatis per Bonden. colluct. legal. colluct. 34. conclus. 2. nu. 60. vol. 1. latè Fusar. de substit. q. 339. n. 1. qui pariter innumeros cumulat Card. de Luc. de fideic. disc. 36. n. 2. Rota decis. 793. n. 5. coram Emerix junior.*

23 Profectò posito prædicto principio, quòd Testator finaliter, & objectivè gratitudinem suam, atque dispositionem dirigere intellexerit ad illos de Familia, & de Domo Ludovicæ pluitquam perspicuè consequebatur, quòd post eundem Cardinalem semper invitari intelligerentur, & forent ad nominandum, & præsentandum

dum non jam quilibet hæredes extranei nihil commune habentes cum sanguine, & domo Ludovifia, fed hæredes, & fucceffores ejusdem fanguinis, & domus, quemadmodum firmo remanente eodem principio caufæ motivæ, & intentionis paffim circa prædicta verba — *Eredi, e Succelfori* videmus declarari, & interpretari in emphytheufi Ecclefiaftica, & in aliis fimilibus difpofitionibus redditis ex facti circumftantiis, vel ex fubjecta materia differentibus, ficuti patet ex deductis per *Rolan. conf. 96. num. 60. & feqq. lib. 1. Gabr. conf. 84. num. 51. lib. 2. Cald. de nominat. emphyt. lib. 2. queft. 23. nu. 15. & feqq. Cardin. de Luc. de fideicomm. difc. 145. num. 5. & de feud. difc. 111. ex nu. 3. & de emphyt. difc. 31. n. 14.*, & firmatis per *Rotam in decif. 1150. num. 3. decif. 1218. num. 1. & decif. 1239. num. 2. coram Emerix Jun. nec non in decif. 26. num. 2. par. 17. recent.*, & in terminis Jurispatronatus *Rota cor. Priolo decif. 48. num. 28. coram Ubago decif. 24. num. 19. & in Mediolanen. Prioratus fuper mixtura, & filii familias 15. Junii 1705. §. Abfque eo, quod coram R. P. D. meo Priolo, & 29. Januarii 1706. §. Siquidem coram R. P. D. meo Caffarello Alma Urbis Gubernatore.*

24 Cæterum non hic fitebat folummodo bafis, & fundamentum captæ hodie de novo refolutionis favore Principiffæ Hippolytæ; nam millies etiam ad exuberantiam gratis concefso, quod infpecta prima ordinatione Teftatoris, jus præfentandi, feu nominandi ad hanc Cappellaniam vigore illorum verborum, *Eredi, e Succelfori*, foret fortaffe hæreditarium; Denegari tamen nullo modo poterat, quod artenta prædicta contemplatione copulativa domus Ludovifæ non exifteret fimul, ac redderetur mixtum, ficuti tale cenfetur, ac ftabilitur à Scribentibus Juspatronatus, quoties eodem tempore præter qualitatem hæreditariam infimul fuit habita ratio fanguinis, & agnationis in Succelforibus ejusdem fanguinis ad tradita quotidie, & fignanter per *Parif. conf. 48. lib. 4. Lotier. de re benef. lib. 2. q. 11. num. 4. Cardin. de Luc. de Jurepatr. difc. 24. num. 9. Panimoll. decif. 127. num. 21. Rota decif. 267. num. 3. par. 6. & decif. 254. n. 16. par. 11. decif. 223. num. 16. par. 19. recent. & in addit. ad meam decifion. impress. la 38. sub num. 28.*

25 In hoc igitur ftatu, five hypothefi jam latè fuit oftensum in præterita *decifione*, quòd ea pars qualitatis hæreditariæ efficiens in omnem cafum mixturam, fuerat deinde penitus abfumpta, atque redacta ad fimplicitatem veræ agnationis per fucceffivum Teftamentum tam Cardinalis, quàm Principis Nicolai illius fratris ab eo inftituti, præmiffa etenim illa infallibili propofitione, quòd citra aliam mentionem, feu explicationem de fui natura Juspatronatus tranfeat cum univerfitate bonorum; nec non fupposita altera non minùs indubitata conclufione, quòd Patroni poffeffores, feu quafi Jurispatronatus quomodolibet hæreditarii valent per fucceffivam ordinationem reddere idem Juspatronatus à principio hæreditarium merè postmodum agnatitium, & familiare, ita nedum exigente majori Ecclefie, five Beneficii favore, fed etiam libera facultate ipfius Patroni, qui eodem modo, quo valet bona fua libera, & hæreditaria fupponere cuilibet fideicommiſſo agnatitio, ita non resistente, imò beneficium reportante Ecclefia valet Juspatronatus hæreditarium ex fui voluntate flectere in agnatitium, & familiare, ut tradunt *Vivian. de jurepatr. par. 3. lib. 14. cap. 1. n. 26. & 36. modern. Roman. in ejus difcept. 53. n. 19. Rota decif. 20. n. 10. & 11. post Antonell. de jur. & oner. Cleric. & in Majoricen. Beneficii 11. Junii 1705. §. Nullatenus refragante coram bon. mem. Muto, ultra cæteros abunde relatos in eadem præterita decifione diei 16. Martii 1708. §. Nihilominus, & §. Verum coram me.*

Profectò de voluntate ad præfens tam Cardinalis, quàm Principis Nicolai ejus fratris, & fuccefforis nequaquam ambigi poffe liquebat, dum Cardinalis in fua teftamentaria difpofitione inftituendo hæredem eundem Principem Nicolaum, ejusque filios mafculos defcendentes per lineam mafculinam declarare melius fuam intentionem pollicitus fuerat in particulari Inftumento Primogenituræ, hortando, & exorando interim hæredem, ac pofteros, ut majorum fuorum gloria amplificaretur, & creſceret fecundum verba ulterius recentita in prædicta *decifione*. §. *Quod autem*; Quapropter cum idem Princeps Nicolaus hæres immediatus proficendo adimplere mentem, & fervitium

tium (sunt verba præcisa) di mio fratello Cardinal Ludoviso, instituerit sibi hæredem Joannem Baptistam ejus filium, per via di Primogenitura, & in maniera, che passi da lui alli suoi figliuoli, e descendentibus in infinito, con prelazione sempre delli uomini alle donne, quis dixerit, quod prælatio hæc masculorum non supponat quoque vocationem foeminarum saltè per posterius, ut latius fuit demonstratum in præfata præterita decisioe ab enunciato §. Absque eo quod usque ad §. Itaque, maxime in Primogenituris, & Majoratibus ordinatis ad instar illorum, qui usu, & ratione invaluerunt apud Hispanos, à quorum Monachis hæc præclarissima Familia quampluribus feudis majoris dignitatis justè fuerat locupletata, admittendi scilicet semper subsidiariè foeminas *Molin. de Primogen. Hispan. lib. 3. cap. 4. num. 6. & seq.* & in individuo Jurispatronatus in ordine ad Primogenituram, idem *Molin. lib. 1. cap. 1. num. 26. & 27.* cum aliis inutiliter cumulandis, atque transcribendis, dum plenè hæc omnia in præcitata antea decisioe cum responsione ad qualibet objecta enucleantur.

Addebatur ad super abundantiam tantummodò, quod tantum aberat Principem Nicolaum voluisse, quin etiam cogitare unquam valuisse foeminas immediatas à se descendentes arcere à sua successione, & Primogenitura, quantumvis Dominam Principissam in concursu masculorum temporaliter tacitasset, relinquendo ei, ejusque sorori Lavinia seut. 40000., quin potius adeò allaboravit ad inclusioem earundem propriarum filiarum, & foeminarum, ut non sinè magnis incommodis, & impensis curaverit, & obtinuerit, ut investituræ ab eodem reportatæ ad Principatum Plumbini, & Venusæ etiam contra antiquam formam, & cancellos earundem præcedentium investiturarum, amplectèrentur quoque, & comprehenderent easdem suas filias, ac foeminas descendentes; Quapropter cum præcisè etiam effectivè disposuerit de iisdem Principatibus in sua Primogenitura, illos subjugando eidem Primogenituræ, quomodo idecirco somnari poterat, quod illas postea ab eadem Primogenitura eliminare cogitaverit, cum voluntas ex se citra distinctionem bonorum, & territo-

rium semper sit individua, & unica, nisi diversimodè limitetur, & explicetur per disponentem ad ea, quæ in proposito *Tex. in l. nihil est aliud ff. de verbor. signific. notat Surd. in cons. 535. num. 19. & cons. 553. n. 11. Giovagnon. cons. 47. num. 2. lib. 1. Mantio. de tacit. lib. 6. tit. 8. num. 14. Bellon. de jur. accrescen. cap. 10. quæst. 2. num. 135. & seq. Donat. de Marin. resol. 141. num. 6. cum cæteris per Mans. in consult. 678. num. 13., & præcipuè num. 15. Rota decis. 437. num. 2. coram Cavaler., & decis. 497. num. 12. & seqq. coram Merlino.*

Et ob id irritus labor, & improbus visus est responderi ad ea, quæ quodammodo indigestè non ponderatis circumstantiis, omnibusque conjecturis, & verbis nostrarum dispositionum ad defensionem sui Clientis in oppositum scribere tentavit *Turr. var. resol. tom. 3. tit. 12. quæst. 70.* exitus quippe ejus consultationis, ut fert adagium, acta comprobavit, dum nihil *Turres* potuit obtinere pro suo Cliente adversus D. Principissam Hippolytam semper in positiva possessione Primogenituræ Ludovisæ, ut tamen temporum vices patiuntur, juridicè remansam; non enim in eo, quod dicant ad opportunitatem causæ, & in gratiam suscepti patrocini attenduntur Consulentes, sed unicè spectatur, atque servatur, quod fuerit subindè judicatum, atque in substantia conclusum, juxta monitum *Card. de Luca de alienat. disc. 25. sub num. 13., & de success. disc. 16. num. 15., & Franch. in decis. 260. num. 5. & 6.*

Et quæ fortius quia alibi idem *Turres* extra Clientelæ studium, & affectionem materiam pertractans contrarium ex diametro sustinuit in suo tract. de success. in Primogenit., & Majorat. Ital. par. 2. qu. 38., ubi expressè firmat, quod data contemplatione agnationis expressa in hisce Primogenialibus ordinationibus, successio defertur ad omnes de familia, & agnatione, non obstante quod Primogenitura appareat per simplicitatem verborum restricta ad aliquam descendentiam citra specialem nominationem, seu vocationem aliorum de agnatione, & familia, ideoque quid dicere debuisset, quando Testator, sive Princeps Nicolaus adimplens, & exequutioni demandans, ut diximus, mentem Cardinalis, & invitando

explicitè fœminas per posteritùs, sese tam enisè declaravit per illa verba -- *atfeso che la mia intenzione è che duri in perpetuo nelli miei Descendenti*, ut præter eundem *Turrem* perpendendo consimilem intentionem, & declarationem Testantis præcisè favore filii, seu filiaè immediatæ contra matrem extraneam ultimi masculi in asperiori, fortiorique casu optimè decisum fuit in jam allegata *Romana Primogenitura de Fabiis &c. 12. Decembris 1707. cor. Reverendissimo Omaña Episcopo Giennensi*, quibus in proposito quoque concordant introspecta natura Majoratum Hispaniæ, cujus erat Prorex Princeps Nicolaus in Regno Sardinia de tempore condita Primogenitura, in qua professus fuerat Hiberiæ leges observare sub illis verbis -- *Observandose en todos las leyes del Mayorasco* plenè relati per *Castill. quotid. quest. lib. 5. cap. 143. num. 1. & 2.*

27. Constabilito itaque, vel seorsim alterutro, vel insimul utroque palàm fundamento, nimirum, quod aut Juspatronatus à Paulo Testatore relictum foret in se merè, & verisimiliùs agnaticum, vel quod data saltèm inevitabili necessitate mixturæ, mixtura hæc remanserit penitùs sublata per successivas testamentarias dispositiones Cardinalis, & Principis Nicolai, utique non oportuisset ulterius progredi pro asserenda firmitate persistentiæ in *decisis*, sed adhuc *Domini* ulterius, solida semper de reliquo restante innegabili mixtura, minimè tertio loco ambegerunt, quod etiam in his terminis, quatenus oportuisset, ad abundantiam suffulta undique dici mereretur D. Principissa Hippolyta utraque qualitate, sanguinis scilicet, de qua dubium non aderat, ac etiam altera hæredis Cardinalis Ludovisii, ad hoc enim assumptum palpabiliter demonstrandum sat erat dicere, quod hujusmodi qualitas hæreditaria in feudis, Beneficiis, & Patronatibus mixtis conjunctivè exoptata, non requiritur actu positivè, sed plusquam sufficit in potentia, itaut per concupiscentem illa pollere satis existat apud eum, per quem non steterit, quominùs foret hæres, ut præter ad satietatem cummulatos in præsentem *Decisione S. Nihil obsistebat*, dixerat etiam modernius *Rota in Balneoregien. Beneficii 21. Januarii 1707. S. Qualitas coram R.P.D. Kaunitz Episcopo*

Labacen., & aliàs in idem accumulavit *Modernus Romanus discept. Eccles. discep. 4. num. 4.*

28. Quin ullo modo ad everfionem hujusce fundamentalis propositionis ullatenùs obsistere valeret, quod D. Principissa laecessita in Tribunali Fabricæ ad declarandum, utrum vellet esse hæres Cardinalis Ludovisii, passa fuisset deputari Curatorem hæreditati jacenti, prætermisso enim, quod omnia hæc gesta extiterunt, signara ipsa D. Principissa, per quemdam Procuratorem nullo mandato procuræ constitutum, nihilominus ex multiplici capite cessabat quoque omnis amaritudo, & quidem primò, quia posito etiam sufficienti (prout non aderat) mandato procuræ in permittente ista geri in Tribunali Fabricæ, utique talis repudiatio, vel renunciatio D. Principissæ tanquam fœminæ, reddebatur ipso jure irrita prorsus, & nulla, dum nullæ adhibitæ apparebant solemnitates præscriptæ per *Statutum Urbis in cap. 151.*, quas omnino desiderari in repudiatione hæreditatum de veriori profiteatur *Pic. ad idem Statutum Urbis in cap. 151. quest. 8. per tot.*, *modernus Afculanus ad dictum cap. 151. annot. 44. art. 6. num. 615. & seqq.*, & individualiter ad finem evitandi præjudicium amissionis Jurispatronatus firmavit quoque *Rota nostra coram Gelfo decis. 85. num. 8.*, parum curata, sive applicabili limitatione, nimirum quando hujusmodi renunciatio, sive repudiatio emissæ fuit in judicio, ex *Cardin. de Luc. de hæred. disc. 14. nu. 6.*, nam *Card. de Luc. in seq. n. 7.* optimè se explicat id procedere in solo casu, quo actus sit quidem gestus coram Judice, sub opportuna tamen simul, & plena Causæ cognitione, de qua nihil in illo Fabricæ Tribunali.

Secundò validiùs, quoniam istæ recufationes, & repudiationes, quæ quotidie fiunt à divexatis in præfato Tribunali, nusquam acceptæ fuerunt pro veris recufationibus, & repudiationibus, sed tantummodo pro practicatis ad finem sese eximendi à molestiis ejusdem Tribunalis, & à consequutiva consequentiarum caterva, atque gravamine, quemadmodum in nostris adamussim terminis Jurispatronatus, exigentis qualitatem hæreditariam, eaque in Fabrica denegata per Patronum conclusum fuit sub hac ratione

in

in prædicta *decif. 85. num. 8. coram Celso, & decif. 16. num. 24. par. 19. recent.*, & in fortioribus de eo, qui se negavit hæredem in iudicio solum præ timore solvendi debita, pro quibus conveniebatur *Rota in Perusina Dotis 20. Junii 1701. §. Quod actus coram clar. mem. Cardinali Caprara, & in Romana, seu Sabinen. Bonorum 7. Martii 1704. §. Fortius coram bon. mem. Muto, & recentius in Viterbien. Salviani 18. Junii 1708. §. Hac demum coram Reverendissimo Molines Decano.*

Tertiò non minùs robustè, quoniam si D. Principissa detrectavit in omnem casum sese hæredem declarare Cardinalis, id evenerat, ex quo præ multitudine Creditorum confluentium ad Congregationem Baronum, & omnia fermè Urbis Tribunalia, nec obulum ei reliquerat Cardinalis; Undè sicuti quotiescumque Cardinalis eamdem D. Principissam despexisset non relinquendo eam, sed alterum hæredem, parùm obfuisset pro auferendo indumento aliàs necessario hujusce qualitatis hæreditariæ ad finem ineundi præsentationem, ex quo per eam non extitisset non fuisse hæredem, dum ad hunc effectum præcisum distinguitur inter hæredem actum, & hæredem in potentia, ita eidem Principissæ nocere non poterat, si hæres desinebat esse, ex quo Cardinalis vice scribendi alium hæredem quodammodo per indirectum, & virtualiter illam in substantia excluderet, totam suam hæreditatem relinquendo, seu subjugando

29 Creditoribus, & ari alieno; Unde bene *Merlin. de pignor. lib. 2. quest. 22. per tot.* ostendit, quod Juspatronatus non cadit sub hypotheca Creditorum, sed avulsis etiam per Creditores omnibus bonis hæreditariis, jus remanet penès legitimum hæredem, optimè pariter, & in simili omnino *Rota coram Coccino decif. 351. sub num. 3. 4. & 6.*, ubi in proposito patronatus hæreditarii inquit sufficere, quod quis sit hæres sanguinis, nullusque alius de sanguine compareat, etiam si fuerit Comparenti ad præsentandum ex aliquo facto, ut in eo casu per confiscationem, impedita illa successio æqualis bonorum, cæteroquin competens potentialiter da normam juris, & sanguinis successori ab intestato.

30 Atque ex his supervacaneum effulfit quarto etiam loco respondere, quod vel satis sese ad effectum hodie juris præsentandi D. Principissa declarabat hæredem, dum actu præsentabat ex individualiter connotatis per *Rotam in dicta decif. 85. num. 5. coram Celso*, vel semper suppetebat D. Principissæ remedium reassumendi quamcumque potentiam succedendi, & existendi hæres, etiam si eam millies ex subsequutis in fabrica deperdidisset, dum tanquam mulier poterat semper adire *Signaturam Principis* adversus repudiationem quomodocumque, vel saltè ad hunc effectum læsivam, & consequenter semper perdurabat in ea illa potentia, qua unicè contentantur *Scribentes, & Tribunalia* ex jam copiosè in præterita dicta mea *Decisione* congestis, & quibus addi possunt etiam firmata in *Romana. seu Parmen. Jurispatronatus 13. Decembris 1700. §. Et reprobat, & 17. Februarii 1702. §. Ex quibus coram Reverendissimo D. meo Molines Decano.*

Ad malleum itaque tam actis contradictionis asserta, & vindicata priori *decisione* in ordine ad bonum jus, supervacaneum remanserat discurrere amplius de manutentione, de qua ab initio tractabatur, dum ultra quod D. Principissa, sive ejus Præsentatus de tempore motæ litis existerat in actuali quasi possessione Cappellaniæ, & per consequens erat de natura hujus interdicti retinendæ manutentionis, hodie præcisivè à certis particularibus circumstantiis, in quibus bonum fortasse jus non extiterit tam clarum, manutentio semper est pedissequa boni juris ex constanti *Rotæ* opinione, de qua in *decif. 228. num. 11. coram Emerix jun., & in Camerinen. Censuum 23. Januarii 1698. §. Non obstat coram Reverendissimo D. meo Molines Decano, & in Romana Communantiarum, & Fontanillis 20. Januarii 1702. §. Neque propterea coram Me, & in Beneventana, manutentionis 4. Maji 1703. §. Nec obstat coram Reverendissimo Kaunitz Episcopo Labacen., & in Perusina manutentionis 21. Junii 1704. §. Non attento coram R. P. D. meo Scotto.*

Utraque &c.